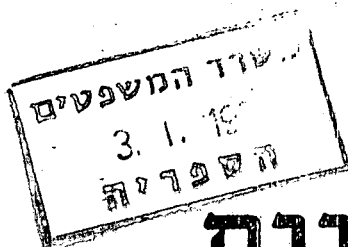
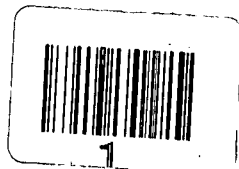

רשומות

קובץ התקנות

31 בדצמבר 1972

2949

כ"ו בטבת תשל"ג

עמוד

519	תקנות המקרקעין (אגרות) (תיקון מס' 2), תשל"ג—1972.
521	תקנות הנמלים (תיקון מס' 4), תשל"ג—1972.
524	תקנות הנמלים (הסדרת פריקה וטעינה בעונת יצוא הדורים), תשל"ג—1972.
525	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (פיקוח על יהלומים) (תיקון), תשל"ג—1972.
526	צו יבוא ויצוא יהלומים והחזקתם (תיקון), תשל"ג—1972.

חוק המקרקעין, תשכ"ט—1969

תקנות בדבר אגרות רישום

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 149, 150 ו-168 לחוק המקרקעין, תשכ"ט—1969,¹ ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הוספת
תקנה 15א

1. אחרי תקנה 15 לתקנות המקרקעין (אגרות), תשל"ל—1970,² יבוא:
 - 15א. (א) בתקנה זו, "מקרקעין" — בנין או דירה בבית משותף, וכן דירה בבית שאינו בית משותף אך הוא ראוי להירשם בפנקס הבתים המשותפים כאמור בסעיף 142(א) לחוק.
 - (ב) לענין תקנה זו רואים את המקרקעין כמשמשים למגורים גם אם מי שגר בהם מנהל עסק בתוך מגוריו האמורים.
 - (ג) חלק מבנין, שנועד למגורים כחטיבה אחת, המכיל יותר מדירה אחת, יראו אותו, לצורך חישוב האגרה לפי תקנה זאת, כיחידה אחת.
 - (ד) מקרקעין המשמשים למגורים, תהיה האגרה על העברתם לבעלות או לחכירה לדורות כלהלן, כפוף לאמור בתקנת-משנה (ב):
 - (1) על חלק השווי שאינו עולה על 55,000 לירות — 50 לירות;
 - (2) על חלק השווי העולה על 55,000 לירות ואינו עולה על 100,000 לירות — 2%;
 - (3) על חלק השווי העולה על 100,000 לירות — 3%;

"מקרקעין"
המשמשים
למגורים

¹ ס"ח תשכ"ט, עמ' 259.
² ק"ת תשל"ל, עמ' 1050.

(ה) (1) מקרקעין שנתקיימו בהם תנאי תקנה 15(א) וששוויים אינו עולה על 175,000 לירות, האגרה המשולמת לגביהם לא תעלה על מחצית האגרה שהיתה משולמת בשל אותה עיסקה אלמלא הותקנה תקנה זו, או על האגרה לפי תקנת-משנה (ד), הכל לפי הסכום הקטן יותר;

(2) מקרקעין שנתקיימו בהם תנאי תקנה 15, וששוויים עולה על 175,000 לירות, האגרה המשולמת לגביהם תהא מורכבת משני חלקים:

(אא) הסכום שהיה משולם אילו היו מקרקעין כאמור ששוויים 175,000 לירות;

(בב) סכום השווה ל-3% מיתרת השווי שמעל ל-175,000 לירות.

(ו) בכפוף לאמור בתקנת-משנה (ה) לא תחושב האגרה לפי שווי קרקע בלבד על-פי תקנה 15.

(ז) (1) תקנה זו לא תחול אלא אם הצדדים לעיסקה הצהירו לפי סעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש]³ תשל"א—1971, כי המקרקעין מועברים לבעלות או לחכירה לדורות למגורים בשלמות וכחטיבה אחת.

(2) נוסף לכך יצהיר מי שהזכות במקרקעין נרשמת על שמו כי המקרקעין יישמשו למעשה למגורים בשלמות וכחטיבה אחת.

(ח) (1) הוכח כי תצהיר לפי פסקה (ז)(1) היה כוזב, יהיו הצדדים לעסקה חייבים כאחד בתשלום האגרה שהיתה חלה לפי העובדות כהווייתן.

(2) הוכח כי תצהיר לפי פסקה (ז)(2) היה כוזב, יהיה מי שהזכות נרשמת על שמו חייב בתשלום האגרה הנכונה כאמור.

(3) האמור בתקנת-משנה זו אינו גורע מאחריותו של הנותן תצהיר כוזב לפי דיני העונשין.

(ט) (1) תקנה זו תחול על כל עיסקה של העברת בעלות או חכירה לדורות שתובא לרישום לאחר יום תחילתן של התקנות האלה, כפוף לאמור בפסקה (2).

(2) תקנה זו לא תחול על אדם שלפני יום י"ט בתמוז תשל"ב (1 ביולי 1972) היה חייב בתשלום תוספת מס לפי סעיף 9 לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג—1963⁴, ולא שילם אותה, וכן על מי שבכל עת לפני תחילתה של תקנה זו שילם תוספת מס כאמור או הפקיד סכום מוסכם לפי תקנה 11 לתקנות המקרקעין (אגרות), תשל"ג—1970 או שילם אגרה לפי התקנות האמורות.

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ז בטבת תשל"ג (1 בינואר 1973).

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המקרקעין (אגרות) (תיקון מס' 2), תשל"ג—1972".

כ"ד בטבת תשל"ג (29 בדצמבר 1972) יעקב ש' שפירא
שר המשפטים (חמ 70143)

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, תשל"א, עמ' 420. ⁴ ס"ח תשכ"ג, עמ' 156.

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961 **פקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971**

תקנות הנמלים

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 20(ב) ו-21(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961, וסעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971¹, ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות הנמלים, תשל"א—1971² (להלן — התקנת העיקריות), בתקנה 193(א), במקום "132 לירות" יבוא "158 לירות" ובמקום "27 לירות" יבוא "32 לירות".
2. בתקנה 194 לתקנות העיקריות, במקום "3.30 לירות" יבוא "4 לירות" ובמקום "275 לירות" יבוא "330 לירות".
3. בתקנה 196 לתקנות העיקריות —
 - (1) בתקנת משנה (א), במקום "1.10 לירות" יבוא "1.30 לירות" ובמקום "2.75 לירות" יבוא "3.30 לירות";
 - (2) בתקנת משנה (ב), במקום "6.60 לירות" יבוא בכל מקום "8 לירות".
4. בתקנה 197 לתקנות העיקריות, במקום "44 אגורות" יבוא "53 אגורות".
5. בתקנה 216 לתקנות העיקריות, מתחת לכותרת "שעור האגרה בלירות" —

במקום "46.—" יבוא "55.—"
 במקום "92.—" יבוא "110.—"
 במקום "7.—" יבוא "9.—"
 במקום "14.—" יבוא "17.—"
 במקום "30.—" יבוא "36.—"
6. בתקנה 274 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (א), מתחת לכותרת ב"לירות" —

במקום "15.80" יבוא "19.—"
 במקום "10.60" יבוא "12.70"
 במקום "5.30" יבוא "6.40".
7. בתקנה 275 לתקנות העיקריות בתקנת משנה (א)(3), במקום "54" יבוא "64".
8. בתוספת החמישית לתקנות העיקריות —
 - (1) בסעיף 1 לחלק א', במקום "9 אגורות" יבוא "11 אגורות";
 - (2) בסעיף 2 לחלק א', במקום "30 אגורות" יבוא "36 אגורות";
 - (3) במקום סעיף 3 לחלק א' יבוא:

"אגרת מינגש 3. בעד שהיית כלי שיט כשהוא קשור לרציף, תשולם אגרת מינגש בשיעור המפורט להלן, בנוסף לאגרת עגינה:

תיקון התוספת החמישית -

¹ ס"ח תשכ"א, עמ' 154.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.

³ ק"ת תשל"א, עמ' 306; תשל"א, עמ' 878; תשל"ג, עמ' 14; תשל"ג, עמ' 235.

עד 30	15.60
למעלה מ-30 עד 60	$0.24 + 15.60$ לכל מטר מעל 30
למעלה מ-60 עד 90	$0.48 + 22.80$ לכל מטר מעל 60
למעלה מ-90 עד 120	$1.56 + 37.20$ לכל מטר מעל 90
למעלה מ-120 עד 150	$3.60 + 84.00$ לכל מטר מעל 120
למעלה מ-150	$7.20 + 192.00$ לכל מטר מעל 150 ;

(4) בסעיף 4 לחלק א' במקום סעיף קטן (א) יבוא :

"(א) אגרת ניתוב תשולם בעד כל כניסה של כלי שיט לנמל ובעד כל יציאה ממנו. האגרה כוללת תשלום בעד עיתוקו של כלי השיט ממקום למקום לפי דרישת המנהל. אגרות הניתוב הן בשיעורים אלה :

תפוסת כלי השיט בטונות	שיעור האגרה בלירות
עד 100	75
למעלה מ-100 עד 1,000	$0.40 + 75$ לכל טונה מעל 100 טונות
למעלה מ-1,000 עד 6,000	$0.22 + 435$ לכל טונה מעל 1,000 טונות
למעלה מ-6,000 עד 12,000	$0.12 + 1,535$ לכל טונה מעל 6,000 טונות
למעלה מ-12,000	$0.02 + 2,255$ לכל טונה מעל 12,000 טונות ;

(5) בסעיף 6 לחלק א' —

(1) בסעיף קטן (א), במקום "330 לירות" יבוא "400 לירות" ;

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "55 לירות" יבוא "66 לירות", ובמקום "5.30 לירות" יבוא "6.40 לירות" ;

(6) בסעיף 10 לחלק א' —

(1) בסעיף קטן (א)(1) במקום "3.5 אגורות" יבוא "4.2 אגורות" ;

(2) בסעיף קטן (א)(2), במקום "14,000 לירות" יבוא "16,800 לירות", ובמקום "17.5 אגורות" יבוא "21 אגורות" ;

(3) בסעיף קטן (א)(3), במקום "70 אגורות" יבוא "84 אגורות" ;

(7) בסעיף 24 לחלק ג', בנסמן ב' מטעני יצוא, בפריט 1, במקום $\frac{1}{4}$ אחוז למאה" יבוא $\frac{1}{3}$ אחוז למאה" ;

(8) בסעיף 27 לחלק ד', מתחת לכותרת "שיעור האגרה בלירות", במקום שיעורי האגרות המצויינים להלן בטור א' יבואו שיעורי האגרות הנקובים לצדם בטור ב' :

טור א'	טור ב'
18	22
9	11
7	8.50
14	17
66	80
92	110
46	55
159	192
5.30	6.40
3.20	3.85

31" בעד השימוש בעגורן יבשתי תשולם אגרה בשיעורים אלה :

שיעור האגרה בלירות

כשהעגורן משמש :

לצרכי טווארות לצרכים אחרים

(1) עגורן אשר כוח הנפתו עד 17 טונות —

298	258	(א) למשמרת שלמה
167	142	(ב) למחצית המשמרת
94	82	(ג) לרבע המשמרת

(2) עגורן אשר כוח הנפתו למעלה מ-17 טונות —

66 בעד כל שעה או חלק משעה
ובלבד ששיעור האגרה בעד כל
שימוש לא יפחת מ-132 לירות ;

(10) במקום סעיף 32 לחלק ה' יבוא :

32" (א) בעד השימוש בעגורן צף תשולם אגרה בשיעורים אלה :

שיעור האגרה
בלירות

כשמסקל יחידות המטען שיש להניפו הוא בטונות —

(1) עד 25 —

660	א. לשעה ראשונה או חלק ממנה
330	ב. לכל שעה נוספת או חלק ממנה
132	ג. לכל העברה

(2) למעלה מ-25 —

1320	א. לשעה ראשונה או חלק ממנה
660	ב. לכל שעה נוספת או חלק ממנה
156	ג. לכל העברה

(ב) בעד השימוש בעגורן צף להנפת מכולות תשולם אגרה בשיעורים
אלה :

שיעור האגרה
בלירות

כשמסקל המכולה הוא בטונות —

(1) עד 25 —

66	א. לכל שעה או חלק ממנה ובלבד ששיעור האגרה בעד כל שימוש לא יפחת מ-132 לירות
----	--

ב. לכל העברה

(2) למעלה מ-25 —

132	א. לכל שעה או חלק ממנה ובלבד ששיעור האגרה בעד כל שימוש לא יפחת מ-264 לירות
-----	--

ב. לכל העברה

(ג) לצורך חישוב שעות השימוש בעגורן צף לא יובא בחשבון הזמן
הדרוש להבאת העגורן ממקום עגינתו אל האניה ובחזרה ממנה ;

"33. בעד השימוש בציוד המפורט להלן תשולם אגרה בשיעורים אלה :

שיעור האגרה
בלירות

(1) מזלג הנפה —

שכוח הרמתו עד $2\frac{1}{2}$ טונות, לכל שעה

או חלק ממנה

שכוח הרמתו מעל $2\frac{1}{2}$ עד 5 טונות,

לכל שעה או חלק ממנה

שכוח הרמתו מעל 5 טונות, לכל שעה

או חלק ממנה

(2) טרקטור עם עגלות נגררות, לכל שעה

או חלק ממנה

(3) עגלה נגררת ללא טרקטור, לכל שמונה שעות

או חלק מהן

9. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ז בטבת תשל"ג (1 בינואר 1973).

תחילה

10. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (תיקון מס' 4), תשל"ג—1972".

השם

שמעון פרס
שר התחבורה

כ"א בטבת תשל"ג (26 בדצמבר 1972)
(חמ' 75530)

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

מקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971

תקנות בדבר הסדרת פריקה וטעינה של מטענים בעונת יצוא הדרים תשל"ג

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20(ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961¹ וסעיף 61 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971², ולאחר התייעצות עם רשות הנמלים, אני מתקין תקנות אלה :

1. בתקנות אלה —

הנדרות

"כלי שיט" — כמשמעותו בפקודת הנמלים [נוסח חדש], תשל"א—1971, למעט מכלית דלק ;

"בעל כלי שיט" — לרבות חוכר, סוכן, קברניט ומי שאחראי על כלי השיט ;

"מטען" — למעט דלק ומטען בצובר, בתפוזרת ובמכולות.

2. כלי שיט הפוקד את נמלי חיפה ואשדוד יפרוק ויטען מטען באותו מסע באחד מנמלים אלה בלבד.

ריכוז פעולות
הטעינה
והפריקה

¹ ס"ח תשכ"א, עמ' 145.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, תשל"א, עמ' 443.

3. מנהל הנמל לא ירשה פריקת מטען או טעינתו לכלי שיט אשר באותו מסע כבר פקד נמל אחר בניגוד להוראות תקנות אלה.
4. שר התחבורה או מי שהוא הסמיך רשאי לפטור באופן כללי או למקרה מסויים מהוראות תקנות אלה.
5. תחולתן של תקנות אלה עד יום ט"ו באדר ב' תשל"ג (19 במרס 1973).
6. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (הסדרת פריקה וטעינה בעונת יצוא הדרים), תשל"ג-1972".

שמעון פרס
שר התחבורה

כ"א בטבת תשל"ג (26 בדצמבר 1972)
(חמ 755352)

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1958

צו בדבר פיקוח על יהלומים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15 ו-38 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1958, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי כל דין, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (פיקוח על יהלומים), תשי"ט-1959² (להלן — הצו העיקרי) —
 - (1) בהגדרת "עוסק ביהלומים", במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) אדם שעסקו או חלק מעסקו יבוא יהלומים או יצוא יהלומים או יבוא ויצוא יהלומים (להלן — יבואן-יצואן); "
 - (2) הגדרות "השנה הקובעת", "שווי היבוא", "שווי היצוא" ו-"החזרות" — יימחקו.

החלפת
התוספת

2. במקום התוספת לצו העיקרי יבוא:

"תוספת"

(סעיף 4)

טור ב'
האגרה לשנה בלירות

300

טור א'
העוסק ביהלומים

יצרן, בנק מורשה

קבלן ניסור, קבלן ביקוע,

יבואן-יצואן, מתווך וסוכן

"240

תחילה

3. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ז בטבת תשל"ג (1 בינואר 1973).

השם

4. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (פיקוח על יהלומים) (תיקון), תשל"ג-1972".

חיים בר-לב
שר המסחר והתעשייה

כ"א בטבת תשל"ג (26 בדצמבר 1972)
(חמ 740130)

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.

² ק"ת תשי"ט, עמ' 1387; תשל"ג, 176, עמ' 1098, ועמ' 1608.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

צו בדבר יבוא ויצוא יהלומים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3 ו-4 לפקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939¹, וסעיף 5 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957², ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי כל דין, אני מצווה לאמור:

1. לצו יצוא יהלומים והחזקתם, תשי"ט—1959³ ייקרא "צו יבוא ויצוא יהלומים והחזקתם, תשי"ט—1959" (להלן — הצו העיקרי).

2. במבוא לצו העיקרי, ברישה, במקום "לפי סעיף 3" יבוא "לפי סעיפים 3 ו-4".

3. במקום סעיפים 7 ו-8 לצו העיקרי יבוא:

7. (א) יבואן—יצואן ישראלי לאוצר המדינה — בקשר לתכנית הפיקוח הכלולה בצו זה — מס בשיעור של 1/6 פרומיל משווי היהלומים שייבא ו-1/9 פרומיל משווי היהלומים שייצא, ובלבד שסך כל המס לא יעלה על 2000 לירות לשנה.

(ב) המס לפי סעיף קטן (א) ישולם, מדי שנה בשנה, ב 31 בדצמבר שבה, החל משנת 1973.

8. צו זה בא להוסיף ולא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

4. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ז בטבת תשל"ג (1 בינואר 1973).

5. לצו זה ייקרא "צו יבוא ויצוא יהלומים והחזקתם (תיקון), תשל"ג—1972".

חיים בר-לב
שר המסחר והתעשייה

כ"א בטבת תשל"ג (26 בדצמבר 1972)
(חמ 740501)

¹ ע"ר 1939, חוס' 1, עמ' 137; ס"ח תשל"ל, עמ' 24.
² ס"ח תשי"ח, עמ' 24.
³ ק"ת תשי"ט, עמ' 1389; תשכ"ו, עמ' 603.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).